

WYROK

1. W I M I E N I U

2. R Z E C Z Y P O S P O L I T E J P O L S K I E J

Dnia 3 kwietnia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu w IV Wydziale Karnym - Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Ziółka

3. Protokolant: prot. sąd. M. W.

przy udziale funkcjonariusza celnego N. N. z Urzędu Celnego w P.

po rozpoznaniu w dniu 3 kwietnia 2015 roku

sprawy **J. M.** oskarżonego z art. 65 § 3 i 1 k.k.s.

z powodu apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego – Urząd Celny w P.

od wyroku Sądu Rejonowego w Wągrowcu z dnia 17 grudnia 2014 roku, sygnatura akt II K 720/14

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, iż ustala wysokość jednej stawki dziennej grzywny, orzeczonej w punkcie I, na kwotę 56 (pięćdziesiąt sześć) złotych,
2. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,
3. zwalnia oskarżonego od obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów procesu za postępowanie odwoławcze i od uiszczenia jednej opłaty za obie instancje.

/-/M. Z.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 17 grudnia 2014 roku, Sąd Rejonowy w Wągrowcu uznał oskarżonego J. M. za winnego tego, że w dniu 2 czerwca 2014 roku, przechowywał w piwnicy mieszkania znajdującego się w W. przy ulicy (...) wyrób akcyzowy w postaci 48,90kg tytoniu krojonego do palenia, stanowiący przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 § 6 i § 1 k.k.s., to jest wyrób akcyzowy, w stosunku do którego zakończono procedurę zawieszenia poboru akcyzy, a który wydano bez uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy, od którego kwota podatku akcyzowego narażonego na uszczuplenie wynosi 34.210,00 złotych, to jest za winnego popełnienia przestępstwa skarbowego, o którym mowa w art. 65 § 3 i 1 k.k.s. i za to, na podstawie art. 63 § 3 k.k.s. w związku z art. 23 § 1 i 3 k.k.s., Sąd Rejonowy wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych przy określeniu wysokości jednej stawki na kwotę 30 złotych.

Nadto, na podstawie art. 29 punkt 1 k.k.s. w związku z art. 30 § 2 k.k.s., Sąd Rejonowy orzekł wobec oskarżonego przepadek dowodu rzeczowego w postaci 48,9kg tytoniu krojonego do palenia, zabezpieczonego w trzech workach z tworzywa sztucznego, bez: oznaczeń, etykiet oraz znaków akcyzy, a podstawie art. 113 § 1 k.k.s. w związku z art. 626 § 1 k.p.k., zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Wągrowcu koszty postępowania w wysokości 370,00 złotych, w tym na podstawie art. 1 i art. 3 ustęp 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych, wymierzył oskarżonemu opłatę w wysokości 300,00 złotych.

Powyższy wyrok, ale tylko w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze grzywny zaskarżył oskarżyciel publiczny, zarzucając obrazę przepisów prawa materialnego, polegającą na wymierzeniu oskarżonemu J. M. kary 100 stawek

dziennych grzywny przy przyjęciu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 30 złotych, to jest poniżej dolnej granicy dopuszczalnej przez ustawę Kodeks karny skarbowy.

Wskazując na powyższe skarżący wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części poprzez orzeczenie wobec oskarżonego za przypisane mu przestępstwo kary 100 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 56 złotych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżyciela publicznego – Urzędu Celnego w P. w pełni zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy wskazuje, że przepisy ustawy Kodeks Karny Skarbowy w sposób odmienny, aniżeli przepisy ustawy Kodeks Karny, określają minimalną i maksymalną wysokość jednej stawki dziennej kary grzywny. Ustawodawca w przepisie art. 23 § 3 k.k.s. jednoznacznie bowiem przyjął, że stawka dzienna grzywny nie może być niższa od 1/30 części minimalnego wynagrodzenia, ani też przekraczać jej czterystukrotności.

Sąd rozstrzygający zatem, decydując się na wymierzenie danemu oskarżonemu kary grzywny za przypisane mu przestępstwo skarbowe, może kształtować jej wymiar tylko i wyłącznie w zakreślonych powyżej granicach.

Niestety w przedmiotowej sprawie Sąd I instancji nie uczynił zadość powyższemu i określił wysokość jednej stawki dziennej wymierzonej oskarżonemu J. M. kary grzywny w sposób sprzeczny z treścią art. 23 § 3 k.k.s.

Przypomnieć bowiem należy, iż zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 11 września 2013 roku w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2014 roku (Dz. U. z 2013r. poz. 1074), minimalne wynagrodzenie w roku 2014 stanowiło kwotę 1.680 złotych. Z prostego rachunku matematycznego wynika zatem, że w niniejszej sprawie, Sąd Rejonowy w Wągrowcu, ustalając wysokość jednej stawki dziennej orzeczonej wobec J. M. kary grzywny, mógł to uczynić w przedziale od 56,00 złotych (1/30 minimalnego wynagrodzenia) do 22.400,00 złotych (czterystukrotność minimalnego wynagrodzenia).

Jeżeli zatem Sąd I instancji ukształtował wysokość jednej stawki dziennej wymierzonej oskarżonemu kary grzywny na poziomie 30 złotych, to uczynił to w sposób sprzeczny z obowiązującymi w tym przedmiocie przepisami prawa.

Dlatego też Sąd II instancji w pełni podzielając sformułowany we wniesionej apelacji zarzut, zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że ustalił wysokość jednej stawki dziennej wymierzonej oskarżonemu w punkcie I kary grzywny, na kwotę 56,00 złotych (punkt 1 wyroku Sądu II instancji).

W pozostałym natomiast zakresie, nie widząc potrzeby dalszej ingerencji, Sąd Odwoławczy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy, o czym orzekł, jak w punkcie 2 swego orzeczenia.

Orzekając natomiast o kosztach, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 624 k.p.k. w związku z art. 113 § 1 k.k.s., mając na uwadze fakt, że korekta zaskarżonego wyroku została spowodowana błędem Sądu Rejonowego, zwolnił oskarżonego od obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów procesu za postępowanie odwoławcze oraz od uiszczenia jednej opłaty za obie instancje (punkt 3 wyroku z dnia 3 kwietnia 2015 roku).

/M. Z./